

ger, der burde iagttages, virkelig er iagttagne.

Jeg maa udtrykkelig gøre opmærksom paa, at hvad jeg her har sagt, staar ikke for hele mit Partis Regning, men jeg tror, at i alt Fald Flertallet af Partiets Medlemmer saa nogenlunde deler de Synspunkter, jeg har gjort gældende. Jeg mener, at Lovforslaget bør henvises til et Udvalg. Det kan godt være, at der er et og andet i de bestaaende Forhold, der skal rettes. Det kan godt være, at der skal være nøjere Sikkerhedsbestemmelser, saa at man kan være mere sikker paa, hvem der har Erstatningspligten i de enkelte Tilfælde.

Hey: Mine Meningsfæller og jeg ser paa den foreliggende Sag nøjagtigt som de to foregaaende ærede Talere. Jeg kan altsaa fatte mig i største Korthed og kan gøre det saa meget lettere, som jeg kan henvise til det udmærket instruktive Foredrag, som det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Godskesen) holdt, jeg mener særlig instruktivt med Hensyn til, hvorledes Forholdene er i andre Lande, hvoraf man kan se, at hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov, vilde vi derved betræde en Vej, som vi vilde komme til at gaa alene, og som det vistnok vilde være urigtigt at gaa i Øjeblikket. Sagen, som den foreligger nu, er nærmest et Spørgsmaal mellem Jernbaneselskaberne og Assuranceselskaberne om, hvor Risikoen skal være, om den skal være hos Jernbaneselskaberne, eller den skal over paa den almindelige Risiko, som dækkes af Assuranceselskaberne. Bliver dette Lovforslag til Lov, og det dermed fastslaas, at Jernbaneselskaberne bliver fri, maa Assuranceselskaberne se at dække sig, idet de altsaa faar en Byrde paa sig, som de formentlig ikke har haft hidtil, i alt Fald faar de en forøget Byrde at bære. Dækning derfor kan de skaffe sig ad to Veje, enten ved at forhøje alle Præmier eller kun Præmierne for saadanne Forsikringer, som frembyder særlig Risiko overfor Jernbanedrift. Det sidste er vistnok vanskeligt, for hvor er Grænsen? Ligger denne Ejendom saa nær ved en Bane, at den frembyder større Risiko, eller saa langt borte, at Risikoen er meget lille, eller er den, hvad Meningerne alle Dage vil være delte om, fri for Risiko? Saadanne Spørgsmaal vil blive overordentlig vanskelige at besvare, men urimeligt vilde det efter min Mening være at forhøje Præmierne for et Ansvar. Nu er Privatbanerne blevet meget opskræmt ved

en Højesteretsdom, afsagt i Efteraaret 1913, og de har sagt: vi er bange, vi maa dækkes for denne Risiko. Men jeg savner i Bemærkningerne til Lovforslaget fuldstændige Oplysninger om denne Risikos Omfang. Man plejer, naar der er Tale om Forsikring, først at kunne fastsætte Risikoen ved Forsikringen, naar man har en Statistik. Der er i Motiverne aldeles ikke nævnt noget som helst om, af hvilket Omfang denne Skade kan blive for Jernbanerne. Jeg kender ikke nogen Statistik, og mit Indtryk af Sagen er det, som jeg har kunnet læse mig til i Bladene, naar der har været saadanne Skader. Tager jeg ikke meget fejl, er de Skader, der i de sidste Aar er foraarsagede ved Jernbanedriften, ganske forsvindende, baade hvad Antal og hvad Summernes Størrelse angaar. Jeg tror derfor, at den Risiko, Jernbaneselskaberne nu er saa uhyre bange for, neppe giver Grund til saadan Frygt, den maa de uden større Anstrengelser kunne dække, enten ved gensidig Forsikring eller ved at henvende sig til Forsikringselskaberne. Urimeligt forekommer det mig at være at paalægge sagesløse Personer, som mer eller mindre tilfældigt bor i Nærheden af en Jernbane, denne Risiko under Henvisning til den Erstatning, som de i tidligere Tid har faaet for Afstaaelse af deres Jord og for Afsavn, en Erstatning, som ganske sikkert aldrig har været beregnet paa ogsaa at skulle dække den Risiko, der har været ved at ligge nær ved en Jernbane.

Jørgen Berthelsen: Den Modtagelse, dette lille Lovforslag har faaet, kan ikke siges at have været overordentlig gunstig. Jeg vil straks tilstaa, at jeg har Medansvar for, at dette Lovforslag er kommet frem, idet jeg staar som Medlem af den Repræsentation for de danske Privatbaner, som har rejst Spørgsmaalet overfor Ministeriet for offentlige Arbejder, og jeg vil altsaa i Modsætning til de tre foregaaende Talere rette en Tak til Ministeren, fordi han er fremkommet med Lovforslaget.

Den ærede første Taler (Godskesen) citerede nogle Oplysninger om Forholdene i Udlandet, som en ung og lovende Jurist havde skaffet ham. Jeg er hverken en ung eller en gammel lovende Jurist, jeg er kun Lægmand, og som saadan kan jeg se paa Forholdene ud fra den Erfaring, jeg har med Hensyn til Jernbanedrift. Jeg forstod nu ikke rigtigt, at det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) kunde sige, at han saa paa Sagen som de